

El Congost

Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració: Impremta Mercantil

SUMARI:

La veritat els fa por
Fets i comentaris
Un garriguenc il·lustre
Impressió de carnaval (Clark)
Escola d'esquí (Garriguenc)
El Rei Martí als banys de La Garriga (J. Mauri)
Visions fugisseres (R. A. C.)
Dominical (A.)
Esports (Linesmen, Canta-Clar)

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Subscripció: Un any, 6pts.

Administració: Impremta Mercantil

Any 2

La Garriga, 18 Febrer 1934

Núm. 26

Número solt, 20 cèntims

La veritat els fa por

Un diputat socialista la setmana passada, al Parlament, secundat per un membre del Govern, trobava intolerable que en el text d'Economia política de l'Escola del Treball s'esmentés el Papa Lleó XIII entre els qui s'han preocupat del millorament de la classe obrera.

Fan bé els nostres endarrerits socialistes de no voler que els obrers, ni a títol de cultura, coneguin l'única cosa que podria desencisar-los, els qui estiguin encisats, del fetill sectari. Prescindim, per al fi polèmic d'avui, de l'atemptat a la cultura que això representa i de la hipocresia que demostra en llurs clams contra l'Església quan prohibeix saviament que els no preparats ni autoritzats es lliurin a certes lectures. L'únic que ens interessa ara de remarcar és que l'interès de secta, infinitament superior en ells a l'interès dels obrers, els inspira certerament quan els fa allunyar de les mans de l'obrer que tenen enganyat àdhuc el nom de Lleó XIII i de la seva transcendental Encíclica. El dia que l'obrer conegués la vera història del socialisme i del catolicisme social sabria que la «Rerum Novarum», tan menyspreada per les sectes, tan silenciada pels economistes liberals, tan oblidada fins i tot per alguns que tenien l'obligació—imposada pel mateix auri document—de fer-la conèixer, ha tingut tanmateix la virtualitat d'esberlar el socialisme.

L'afirmació podrà semblar gosada, però els fets la il·lustren incontrovertiblement. En publicar-se l'Encíclica el socialisme era radicalment comunista i revolucionari. Els catòlics que es despertaren al crit potent de Lleó XIII, cada dia més nombrosos i més ben preparats, elaboreyen aviat tot un cos de doctrina que constituï el que avui s'anomena catolicisme social. La finalitat d'aquesta escola es deslliurar l'obrer del doble mal somni de la misèria i de la revolució, dignificar en tots sentits la seva vida, mitjançant l'elevació religiosa i el repartiment equitatiu dels productes del treball per una aplicació sincera de les doctrines de l'Evangeli, i així llevar tot pretext a la revolució, que no es proposa pas cap compliment de justícia social, sinó la destrucció de la civilització cristiana. Vegi's el que es fa avui a Rússia.

Aquest programa salvador contenia un catàleg de millores obreres tan importants com el salari familiar i les diverses assegurances, i darrerament evoluciona envers noves modalitats socials que tendeixen a interessar l'obrer en la propietat de les empreses i que han obtingut la consagració oficial en l'Encíclica «Quadragesimo Anno» del Papa actual. Aquestes millores han anat guanyant prestigi

entre les masses proletàries i entre els governants, alhora que el socialisme anava apropant-se a les responsabilitats dels governs, gracies a la seva penetració en el proletariat i als camins oberts que presenten els sistemes democràtics. Arribats a compartir el govern i impossibilitats d'aplicar el programa de Marx, els socialistes, per tal d'aguantar les seves masses no han tingut més remei que copiar—sense citar-ne la procedència—les millores del programa catòlico-social, que han anat perforant quasi totes les legislacions. I llavors ha vingut l'esberlament. Els fanàtics ortodoxos del marxisme han cridat a traïció i s'han constituït en organització a part, amb el programa integral, comunista, revolucionari, enemic de tota col·laboració en governs burgesos. ¿D'on han sortit sinó d'aquí les distintes Internacionals que han anat formant-se? ¿I quin es, sinó aquest espectacle que ofereixen els partits socialistes dels països que encara en pateixen?

Així ha estat com Pius XI, en l'esmentada Encíclica en què es commemora el quarantè aniversari de la «Rerum Novarum», ha tingut la satisfacció de constatar que el socialisme s'havia migpartit en comunisme i en un possibilisme fluctuant, moltes de les reivindicacions del qual, per no dir totes, poden ésser acceptades per un catòlic, si no fos per la concepció atea i materialista en que volen involucrar-les. I encara aquest verí anti-religiós passa també la seva crisi dins els esperits més lúcids i més honestos del socialisme europeu. Ja surt a Bèlgica un Henri de Man invitant els seus correligionaris a meditar en la incongruència de la incompatibilitat que volen establir entre les reivindicacions obreres i el Cristianisme. Ja és un Albert Thomas, director de l'Oficina Internacional del Treball, a Ginebra, qui ret homenatge a Lleó XIII en l'aniversari esmentat i calenda honorablement en l'Anuari de la seva gran institució els progressos, els estudis i els èxits del Catolicisme social.

El crit de la intolerància rancuniosa contra la magnífica activitat obrerista de la Santa Seu ja només pot sortir d'un país com el nostre, on el revolucionarisme passa encara els emportaments irreflexius de la joventut. Saben el que fan, però seran desbordats. Saben el que fan, molt més que certs elements de significació contrària que coincidiren amb ells a voler ocultar als obrers les doctrines redemptores del Catolicisme social. No és la primera vegada que, per un interès personal mesquí, la reacció coincideix i col·labora amb la revolució.

Un garriguenc il·lustre

Ens plau assabentar a nostres llegidors, que allà en llunyanes terres, un de nostres compatricis enalteix el nostre poble.

Parlem d'En Bonaventura Treserras, el fill de la «Pepa de la Font».

Jovenet encara, deixà La Garriga per ingressar en la Congregació de GG. Maristes. Passat son noviciat i anys de proves, finits brillantment sos estudis, emprengué el vol cap a les Amèriques, on son nom es conegut i venerat arreu dins el camp de les ciències i lletres.

Apòstol zelós i infatigable, el Dr. Treserras ha portat a cap una munió d'obres culturals. En la impossibilitat de fer llur enumeració i ponderar llur importància, ens es molt grat transcriure a continuació algú paràgraf d'un article publicat per «Istmo» (publicació il·lustrada americana). Heus aci el que diu de nostre país:

«Queríamos conocer el famoso Instituto Católico de Oriente, y así fué Empezamos a admirar el gusto de quienes por consagrarse a la enseñanza católica, han venido de otras tierras para radicarse allí en aquel pequeño infierno donde todos los poros del cuerpo lloran sin descansar. Estamos en el interior... De pronto el Director, el Hno. Buenaventura Treserras, un hombre elegante, luciendo su hábito religioso, galantemente nos recibe. ¡El Dr. en filosofía! El exprofesor de Derecho y Filosofía de la Universidad de la Cauca, en Colombia, exdirector del Liceo Salvadoreño. Un personaje cultísimo, un hombre que empieza a hablarnos de literatura y de mil cosas instructivas... Qué inteligente i que simpático—pensamos. Le expusimos el objeto de nuestra visita y con la cultura y atención que le son características nos llevó por todo el establecimiento. Salas de clase, una, dos, tres, hasta diez. ¡Que preciosidad que orden, vale la pena de llamarlo el mejor plantel educativo de la República!.. Todo el profesorado se dedica a una labor de apostolado, correspondida con entusiasmo y aprovechamiento por más de 400 alumnos.

...El Dr. Treserras es un escritor y periodista de méritos indiscutibles, habiendo publicado obras importantes como «Los dos bachilleratos» «Superioridad de las Humanidades en la enseñanza del Bachillerato sobre la Enseñanza Técnica bajo el punto de vista formativo». Han despertado siempre gran interés al elemento intelectual sus conferencias públicas....»

A les entusiastes felicitacions de «Istmo» «El Congost» uneix la seva, no menys fervorosa i germaniva, tot preguntant-li, al Dr. Treserras no oblidis sos compatricis, i vulla honrar nostre periòdic amb alguns articles, que no dubtem seran llegits amb fruïció per tots els bons garriguencs.

Fets i comentaris

AJUNTAMENT

Sessió del dia 1 de Febrer

Es va constituir l'Ajuntament i varen nomenar-se els següents càrrecs:

Alcalde 1. Esteve Rocafort Roig

» 2. Joan Morera Sallent

» 3. Ramon Roig Pla

» 4. Josep Ballús Xifré

Conseller 1. Ramon Dachs Dachs

» 2. Lluís Oliveras Brossa

» 3. Carles de Roselló Roig

» 4. Josep Oliver Viñas

» 5. Esteve Oliveras Comas

» 6. Jaume Ventura Pou

» 7. Gastó Comere Poupée

» 8. Joan Pareras Petit

Va acordar-se el celebrar la sessió ordinària cada dimarts alterns a partir del dia 6 de Febrer a les 18'30.

Sessió del dia 6 de Febrer.

Foren designades les següents comissions:

Comissió Hisenda: Joan Morera Sallent, Ramon Dachs Dachs, Joan Parera Petit.

Comissió Governació: Ramon Roig Pla, Ramon Dachs Dachs, Joan Parera Petit.

Comissió Foment: Joan Morera Sallent, Carles de Roselló Roig, Esteve Oliveras Comas.

Comissió d'Escorxadors: Josep Oliver Viñas, Josep Ballús Xifré, Joan Parera Petit.

Comissió de Cultura: Ramon Roig Pla, Josep Oliver Viñas, Jaume Ventura Pou.

Comissió de Regadiu: Josep Ballús Xifré, Lluís Oliveras Brossa, Gastó Comere Poupée.

S'acordà ampliar les comissions nomenant en la sessió vinent la comissió de cementiris.

Va nomenar-se representant dintre el Consell local de 1.ª Ensenyança a Ramon Roig Plá, i delegat de l'escorxador a Josep Oliver Viñas.

—Ens hem assabentat que entre d'altres es troben en el Balneari Blancafort, disfrutant del nostre clima hivernal el Sr. Casals, Sra. Vda. de Pou, Sreta. Maria C. Vilumara, Sr. Via Maffei, Mn. R. P. Rupert M. de Manresa, Sr. Mil'et, Sr. Vilar-dell, Sr. Puigarnau, Srs. Buxeres, Parellada, Ginestà i Sra. Vda. Geli.

Sabem també que per la pròxima Pasqua, estan demanades quasi totes les habitacions de l'important Balneari garriguenc.

—CARNESTOLTES. En el Saló l'Alhambra celebra com cada any els seus tradicionals balls de Carnestoltes amb una animació extraordinària.

Foren molts els joves i senyoretes que amb les seves disfresses donàren una nota simpàtica a la festa.

Sobressortiren pel seu bon gust en el disfrac les senyoretes Nuri Terradas, Marguerida Valls, M.ª Teresa Viñas, M.ª Teresa Martí, Teresa Fonollora, Corxita Palau, Lola Buquets, Nuri Vintó, Olivé, Casolà, Bonastre, Torras, Hernández i d'altres, que sentim no recordar.

Dels joves cridaren molt l'atenció Ramon Pareras, Lluís Miranda, Isidre Roca, Pere Oliveras, Andreu Serrano, Anton Aspa, i una penya anomenada Siboney's composta per joves de la localitat.

Impressió de Carnaval

Hi ha persones que no poden dissimular la seva sorpresa quan constaten les expansions amb què moltes d'altres es manifesten en els dies de Carnaval. I dominades per un cert escrúpol, exclamen:

—Sembla mentida! A aquesta gent que fa tantes bogeries, s'els hi ha cap girat el cervell.

I potser no n'hi ha per tant. Es clar que causa una certa extranyesa veure per exemple, a un senyor d'aspecte seriós i més aviat sorrut que es passa tots els demés dies de l'any amb cara de pocs amics, i tot d'una el seu posat s'eixeribeix, s'engresca amb els balls de disfresses i fins s'enrola en les batalles de confetti més furioses defensant enèrgicament la seva calva dels enemics.

Tampoc és cosa corrent, veure a dones ja entrades en anys i d'un volum respectable, com no tenen inconvenient, en els balls, en fer parella amb tendres jovenets de la primera volada. I a noies serioses i conscients de llur honorabilitat, que giravolten un vals furient del braç d'homes ja entrats en la cinquantena, els quals bo i esbufegant, evocuen per uns moments llur llunyana joventut.

I bé; qué voleu fer-hi? Es qüestió de temperaments. Potser si que aquestes coses tenen un regust d'espectacle tartarinesc. Però la major part de les persones, te les seves hores grotesques en la vida, i en un aspecte o altre, gairebé ningú no s'escapa de caure en ridículeses o arbitrarietats més o menys sorolloses.

L'alegria del Carnaval,—encara que sigui una alegria disfressada—no passa d'ésser com una exhalació natural que alguns consideren necessària per tal de poder llevar-se per unes hores, l'encartronament quotidià. L'endemà mateix, bé prou que tindran lleure de retornar a l'obligada serietat que les circumstàncies exigeixen.

No és suficient per tant, emetre un judici dels homes per certes manifestacions externes d'aquests dies. Hi ha el risc d'equivocar-se lamentablement. En canvi, si que és just posar-se en guardia, davant d'aquelles persones que amb llurs actituds demostren tenir la convicció de, que per ells, tot l'any és Carnaval...

CLARCK

Carns Fresques - Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CÀN TRICATÉ)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer LA GARRIGA

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

Farmacia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. FERRANDIS

Telèfon 83

LA GARRIGA

Escoles d'esquí

En el transcurs dels últims anys, l'esport de neu ha assolit en els països alpins un gran desenvolupament. No solament ha augmentat considerablement el nombre d'esquiadors, que ha passat d'uns centenars fins a contagiar una part considerable de la joventut i dels que, encara que no essent propiament joves, se senten com a tals, sinó que també la tècnica ha millorat en tal forma, que actualment, amb esquí, s'han arribat a assolir velocitats fins de 140 Km. per hora i salts de 80 metres, aconseguint descensos vertiginosos en les més rectes pendents.

Enguany, s'ha sentit parlar per primera vegada de l'Escola Suïssa d'Esquí i hom deu haver-se preguntat lo que mereixia pel seu nom aquesta institució. La nova escola, deu el seu títol nacional al fet d'haver estat reconeguda espontàniament per tot el país, i per el seu mètode únic, que en la seva forma i en els seus resultats és ensenyat a totes les estacions d'esports d'hivern d'alguna importància.

Més de cinquanta indrets suïssos han estat arreglats per a oferir aquest hivern les seves pistes a llurs hostes, i petits i grans poden practicar els esports d'hivern amb la major intensitat possible, donant lloc a la iniciació de la tècnica unificada.

Aquesta escola, presenta dues avantatges; primerament l'alumne aprén, i en segon lloc no està obligat a desaprendre'n. Aquesta definició sembla bastant paradoxal, però és justificada. El que desitja iniciar-se en l'art de l'esquí i perfeccionar els seus coneixements en el curs de les següents estacions pot disfrutar de la varietat d'estacions d'esports sense tenir de suportar els inconvenients dels diversos principis d'ensenyament i de l'adaptació de nous mètodes.

Els esportius que desitgen seguir aquests arguments, es deixen, certament persuadir quan saben que l'escola suïssa d'esquí posseix un nombre d'instructors elevats a la categoria d'"as."

Aquests mestres de la pràctica, s'han acoblat en un mètode únic, perquè l'han considerat digne del seu apoi i per lo tant fomenten la pràctica d'aquest esport amb la seguretat de convertir els seus alumnes en vertaders esquiadors, es a dir, no en esquiadors que es limiten a correr per la neu, sense que es moguin d'una pista que hagi estat escollida com a més adequada als seus coneixements, sinó en esportius que es puguin moure lliurement en qualsevol sentit de les blanques montanyes i disfrutar de tot el que ofereix a l'hivern la naturalesa alpina.

Garriguenc

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Telèf. 72 LA GARRIGA

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

ESPORTS

Futbol

La Garriga F. C. (veterans) 5

J. Garriguenca, 6

El passat dimarts de Carnestoltes se celebrà al camp d'esports de la nostra vila aquest interessant encontre, el qual no es trobà mancat de l'humorisme que en aquestes diades es habitual en l'ànim de tots els garriguencs.

A les "ordres" de l'àrbitre Sr. Giron, els equips s'alinearen de la següent manera:

(Veterans): Olivé, Pareras = Vila, Puig = Oliveras = Busquets, Viñas I = Garcia = Gesa = Galvany = Sellarés.

(Joves): Vila, Ariza = Aspa II, Bonastre (a la segona part Garcia) = Comere = Andreu, Portavella = Biset; I = Garcia (a la segona part Puig) = Miranda = Biset II.

Començà el joc amb domini veterà, demostrant-ho en el "marcador", ja que al finalitzar el primer temps, senyalava a favor d'aquests un 3 a 0, gens afalagador pels joves de la J. G.

A la segona part, però, degut segurament a que els "vells" estaven quasi esgotats per "l'esforç" efectuat durant els primers quaranta cinc minuts de joc, ja no existí més equip al camp (exceptuant algunes escapades d'en Sellarés i Galvany, mal marcats per la ratlla mitgera) que el de la Joventut, la qual aprofità aquest domini per igualar a tres la marxa de l'encontre.

A continuació una de les aïllades escapades d'en Galvany, serví als veterans per obtenir un nou gol, que féu que el partit fos un xic més interessant, doncs la J. G. no parà fins a obtenir la igualada a quatre tantos.

Després Garcia (J. G.), Sentmenat i Puig (J. G.) per aquest ordre marcaren novament finint el partit amb el resultat que encapçalen aquestes ratlles.

Linesmen

-- Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

Tothom sap

...que el partit de dimarts passat entre les dues seleccions locals començà en broma i acabà essent força interessant.

...que tot l'interès radicà en l'actuació d'en Tià i en Juanito.

...que en Juanito segueix en forma.

...que en Tià no desentonà i preveiem que entrenat pot arribar a ésser, si no més, almenys el que fou.

...que es troben en la nostra vila dos experts jardineros anglesos.

...que han arribat contractats per a dedicar-se durant la Quaresma a la plantació d'herba en el nostre camp.

...que han promès plantar-la de diverses menes i a gust de cada jugador.

...que l'Oliveres per el seu lloc ha triat herba fetxera.

...que en Miranda ha enviat una lletra a la simpàtica locutora de la Radio Associació preguntant-li li radii un remei per els "ulls de poll".

...que li ha estat recomanat el "sabó de coco".

...que s'han rebut queixes de Samalús per la poc afortunada retransmissió del partit de diumenge a la nostra vila.

...que si hi hagué alguna petita deficiència fou degut al poc temps de que disposà, el nostre bon amic, eminent i expert en aquesta materia, Sr. Puig, per instal·lar-la.

Canta-clar

Correu

Borinot: Llástima de paper tan bó per un article tan dolent.

Martí N. Gala: Anirà en el pròxim número.

A. V.: Disposem de poc espai per insertar articles llargs. Pot insistir, sempre que envii temes més curts.

Camp d'Esports de La Garriga

Diumenge vinent 25 Febrer

Interessantíssim i emocionant partit de futbol entre els potents primers equips

CATALÀ F. C.
i J. Garriguenca

No deixeu d'assistir-hi

Confiteria i Pastisseria

MARIO VALLS

Centre, 7

Telèfon 67

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 28

LA NOSTRA

El rei Martí als banys de La Garriga

XVII

Divendres, 7 de maig de 1400 (1)

El nostre rei no es cansava de prodigar la seva amabilitat. La següent lletra ens assabenta com per tercera vegada cedeix el seu palau per a hostatjar a l'arquebisbe de Mecina: *Manam vos que tantost digats de nostra part an ffrancesch Perera, obrer dels nostres palaus Reysals da-quexa Ciutat, e an Nichola Capissa, guardia del menor dels dits palaus, que assignen al Reverent pare en Xrist e amat Conseller nostre l'arquebisbe de Mecina, aquelles cambres del dit palau menor que l'altre d'a, dementre vinent a nos, e posant en lo dit palau, li foren assignades.*

E aiximateix, si sens derogacio e enuig de les besties de nostra molt cara muller la Reyna, les quals deuen aqui star, (2) se pora fer, li assignem stables per les sues besties. E vos (3) liurats li o fets liurar tanta roba per son us e ampru e de sa companya que per semblant rao li fou liurada en Çaragoça. E per res no y haia falla.

El dia 4 vegerem que el rei demandava el seu metge corporal. ara escriu així: *Al amat capella nostre, preste Arnal'o de Sarta Com nos vos haïam per als uns affers fort necessari manam vos que encontinent vingats a nos.*

La llengua més freqüent nent usada pels nostres reis, fins en relacions internacionals, era el català; no obstant per esperit de respecte i convivència parlaven en castellà als seus subdits aragonesos; valgui per exemple, la següent lletra dirigida al Justícia d'Aragó:

El Rey

Justicia: Como el amado nuestro mossen Ffrancesch ça Garriga, Consellero e Camarlengo de nuestro muy caro primogenito el Rey de Cicilia, ocupado en nuestra Cort por algunos affers assin nuestros como del dito Rey, non pueda permanecer aqui por haver breument justicia de la universitat del lugar de Ricla, la qual, segund asserma, li es tenuta en certa guancia (?) annuel e por esto li conviene embiar aqui su procurador. Rogamos e mandamys vos quanto mas spres-sament podemos, que la dita question querades breument por justicia declarar, todas maliciosas excepciones apart puestas. E faredes a nos gran servicio e plazer. Dada en el lugar de la Garriga dins nuestro siello secreto a VII dias de Mayo del anyo M.CCCC.

Entre les altres cartes escrites en aquest dia n'hi ha una dirigida al bisbe de València enviant-li a en Pere

Çacalm que havia vingut a La Garriga per a explicar-li una qüestió. En una altra, mana al seu cambrer Ramon de Sentmanat, que doni a en Pere Çaragoça, mercader de Barcelona, dues peces atzentonis blancs; ..

J. MAURÍ

(1) L'arxiu de la Corona d'Aragó conserva registrades 11 lletres del rei Martí escrites a La Garriga en aquest dia: 7 en català (Reg. 2243 fol. 103; 104; Reg. 2173 fol. 85 i 86) en castellà tres (Reg. 2241 fol. 57 i Reg. 2173 fol. 85) i una en llatí (Reg. 2193 fol. 202 gir)

(2) Maria de Luna, esposa de Martí, havia partit de Saragossa a mitjans d'abril; ara estava a Barcelona de pas cap a La Garriga on la trobem ja el dia 17 d'aquest mes, fent companyia al seu marit.

(3) La lletra va dirigida a en Tomàs de Berbegal.

Visions fugisseres

Assegut còmodament, i amb la cara junt a la finestrella guaitava el paisatge que es succeïa davant els meus ulls com un film inacabable. que s'anava descobrint a mida que el tren avançava i desapareixien deixats enrera per la seva velocitat, e's obstacul's que em tapaven momentàniament la vista.

Guaitava els prats, que m'ensenyaven la verdor dels blats tot just naixents; les cases, blanques com coloms, ajocades vora els pellers i a l'ombra dels arbres; camps plens d'oliveres arrenglerades, que ensenyaven ses branques nues i retortes; vinyes de ceps col·locats simètricament, que mostraven l'entortolligat dels seus sarments. i aquí i allà, més prats que juntaven sos colors amb bella harmonia i a mida que anaven quedant enrera, mentres mos ulls ja albiraven altres paisatges, les cases i els prats, les oliveres i vinyes, com si s'alegessin de la nostra fugida, començaren una dansa rítmica, que es feia més estranya amb el sotraguetg del tren.

L'estació més propera encara era lluny. La meua solitud dintre el vagó em feu tornar a mirar a la finestrella.

Mentres al lluny d'ulls per la boira, es veien muntanyes superbes, que semblaven tocar el cel, als turons de nostra vora, hi mirava, els pins i alzines enllaçar ses rames, cobrint-ho tot amb son brancam, que semblava talment el pelatge hirsut d'un gos de presa.

Mes també ells, es movien com si estiguessin al grat d'una música màgica, i al lluny, els turons desapareixien l'un darrera l'altre, com engolits per boques de monstre. Cansat vaig acluc·ar els ulls.

Passà no se quant estona, i al despertar-me instintivament vaig mirar a la finestra.

I a fora, continuava encara la dansa fòbia dels boscos, les cases i els conreus.

R. A. C.

REVISTA

Pos

Full Femení

DOMINICAL

Ho té ben lluny la Mariona per anar a Missa! I ço que és més estrany, és que temps enrera no hi havia parat esme it. Ho déu fer que no bufava aquest vent gelu que es fica al moll dels ossos, endins del cor.

La Mariona té temps de pensar moltes coses bo i anant a Missa. I com que en el pensament n'hi té una volior que no la deixen en tot el dia, ara s'hi va entretenint.

Ja es veu el trencant del mas Verneda. Allà, sota el presseguer l'esperava en Cisquet i junts feien el camí del poble. Ara, no hi és pas. En fa de dies que no li troba! Tot i així, l'esguard d'ella s'allarga, melangiós, fins al mas, i entra pel portal, inutilment, però.. Quin fred més viu! Sembla que s'enfensi al cor i aturi el respir! Fins fa plorar els ulls! Que és trist l'hivern!

No gaires passes més enllà hi ha el camí acullidor de la font, xopat de records. Quan feia bon temps, les falzies hi xisclaven, bo i passant-hi a colles damunt d'ells. Això era quan la primavera que porta tants amors, en dugué també un, per la Mariona.

Després, cada dia, en caure la tarda, feia aquell camí amb ell, i quan havia deixat el canti sota el raig, mentre la cançó de l'aigua s'hi entafurava en estrofes fresques i diáfanes, ells vinga festejar. No se'n adonaven que el broc xic del cantiró, ajudava a cantar a la font, llargues estones. Això era a l'estiu, que de vegades, esbogerrat, escantella un xic la dolçor primaveral.

Més enllà d'aquells dies, la Mariona s'aguaitava amb neguit els quatre pollancres de la font, tots esgroguets, i no se perquè, va sentir una gran compassió pels moixon^s que en llurs arestes daurades, que fulla darrera fulla, s'anaven enremant, hi tenien un recés per aplegar-s'hi amb musicador xerroteig Pobrics! On anirien?... El Cor de la Mariona, també perdia son recés. En Cisquet feia uns quants dies que tenia el mirar més esbarriat, i les seves paraules, semblaven aquelles turbonades fredes, que espan-

ten als ocells... Això era a la tardor, quan les fulles es tornassolen amb la lassitud d'una agonia.

Arribà l'hivern, amb fred a fora i fred a dins. Els camins eren malagradosos, amb llurs fangueres empedreïdes per les glaçades. La Mariona també sentia la gelor ficar-se-li al cor. En Cisquet ja l'havia oblidada...

—Quin fred, oi Mariona?

—Ah! Ets tu, Vadó?

Caminaren sens dir-se res. L'Esglesiola, ja s'albirava, allà mateix.

—Vas a Missa, Mariona?

—Si, Vadó, i tu?

—També.

Ja havien arribat als tres graons del pati del cementiri, arreconat al costat mateix del temple.

—Mariona, estàs trista!

—Qui, jo?—i s'esforçava a somriure.

—Si, Mariona. Ja ho sé que en Cisquet en té la culpa. I si sabies el greu que em sap veure't així... Si jo et podia alegrar, Mariona!...

—Gracies, Vadó.

Ja eren al portal. En entrar a l'Església fou com una dolça tebior que acarona a la Mariona. No havia sortit encara el senyor rector a l'altar, però com que l'Infant Divi i la seva Mareta, sempre estant a punt d'escotar dolçament les coses que volen dir-los-hi llurs fills, la Mariona pregà fervorosament.

En Vadó, també pregava, amb una secreta esperança. Es tan tossut l'amor! Fa com aquelles herbotes que per més que hom vulgui arrencar-les, sempre rebroten. Qui sap si la Mariona!... Sant Josep, potser ho arreglaria, que amb aquestes coses hi té la mà trencada.. El Sant Patriarca en trobar-se al damunt l'esguard suplicant d'en Vadó, semblà que somreia i que ja posava a punt la gracia que esperava el bon minyó.

A.

BALNEARI

BLANCAFORT

Aigües termals radiactives : Reuma:
Artrítisme : Hipertensió arterial :
Enfermetats de la pell : Esgotats
del sistema nerviós per "surmenage"
Fatiga intel·lectual : Convalescèn-
cies : Post-operacions, etc., etc.

LA GARRIGA

Especialitat en la taula de règim,
en la qual es segueix amb tota
cura les prescripcions facultatives

Confort modern

Cuina excel·lent

Cura de repòs

Aire sec

Clima ideal

Lluís Fortuny

MERCERIA

Géneres de punt, cami-
seria i gorres. Llanes,
Sedes, Trajos, Abrics,
Granotes, Pantalons i
demès articles
confeccionats

Carrer Banys, 9

LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas
Qualitat superior en Xai i Vedella

Elaboració diària de pa
de Viena, moreno i
Integral

ES SERVEIX A DOMICILI

Forn de Sant Roch

Banys, 26 LA GARRIGA

Farmàcia **Torrent** Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

PETIT SIGLE

Merceria Confeccions : Gèneres fins

Fàbrica de Gasoses i Sifons

Eduard Pujol

LA GARRIGA

Mecànica - Electricitat - AUTOS DE LLOGUER

JOSEP BORRELL

Anselm Clavé, 32 i Banys, 44, garatge - Telèf. 72

***VIATGES & TURISME ESPLAI.**

VIATGES A FORTFAIT · VIATGES ACOMPANYATS · ESCURSIONS COL·LECTIVES
RESERVA D'ALLOTJAMENTS · BITLLETS DE FERROCARRILS NACIONALS I INTERNACIONALS QUILOMÈTRICS · PAS·SATGES MARITIMS · BITLLETS D'AVIONS · COTXES TURISME · AUTOS DE LUXE · AUTOCARS

INFORMACIONS I PRESSUPOSTOS
GRATUITS

Per a detalls adreçar-se a:
FREDERIC CALLÍS PORTAVELLA
LA GARRIGA

Sindicat Agrícola

DE LA GARRIGA

Despulles : Alfals

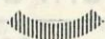
Cereals : Adobs

Preus molt econòmics per als Srs. socis

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe

d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpià, 18 i 19

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

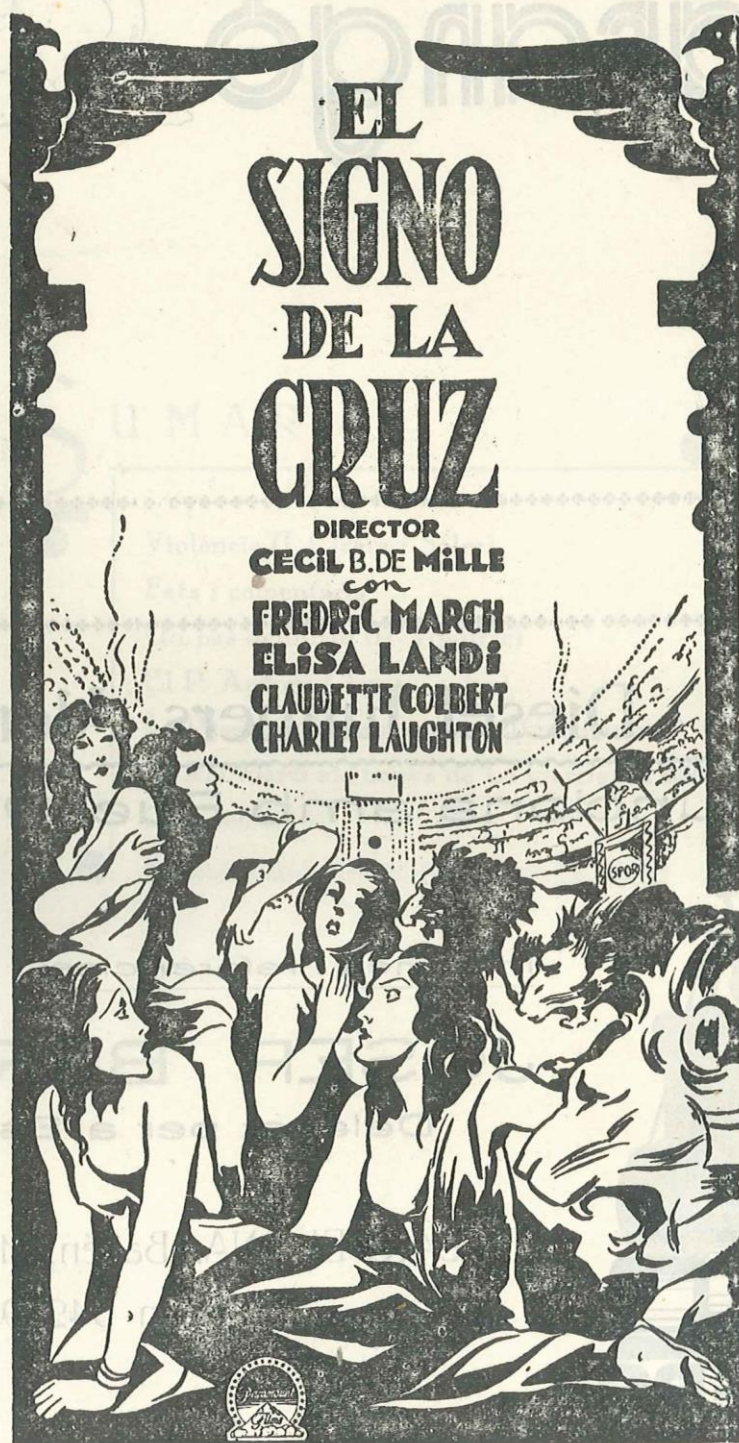
LA GARRIGA

LA CINEAMBRA

Dissabte i Diumenge dies 24 i 25 de Febrer de 1934

Admiri l'espectacle sonor més gran!

Vegi la meravella de les meravelles!

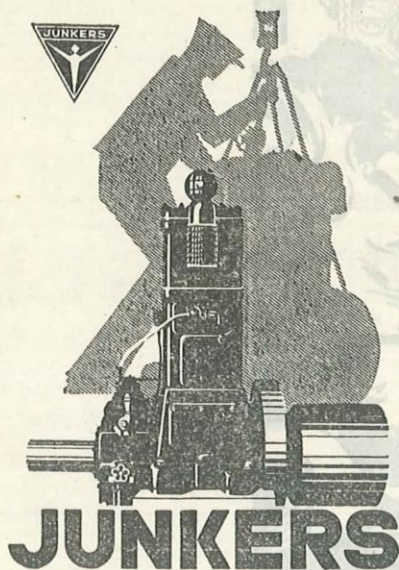
La máxima solemnitat cinematográfica de l'any :: El film sonor més gran i més espectacular. L'obra del cinema modern més emocionant i grandiosa.

sabons Barangé

Motors - Diesel Junkers Alemany

Funciona amb Fuel Oil

Informes i referències:

JOSEP BERGLER

Delegat per a Espanya

BARCELONA: Bailén, 31, entressol

Telèfon 54269

Màxima garantia i rendiment, amb el mínim de consum
En existència a Barcelona de 8 a 50 HP